

GRAMATICA ACADEMICĂ A LIMBII ROMÂNE

Hotărârea Adunării generale a Academiei Române din 17.02.1993

privind revenirea la "â" și "î" în grafia limbii române

Hotărârea este luată în conformitate cu art.4 din Statutul Academiei Române:

1. Se va reveni în grafia limbii române la utilizarea lui â în interiorul cuvintelor și a formei sunt (suntem, sunteți), în conformitate cu hotărârile adoptate de Academia Română înainte de 1948, consecință a unui îndelungat proces istoric.
2. Modul de aplicare a hotărârii de la punctul 1 va fi stabilit de Prezidiul Academiei Române.

În Monitorul Oficial Nr. 59, din 22 martie 1993 sunt publicate, în anexă, Regulile "Sextil Pușcariu" pentru scrierea literelor "â" și "î".

Literele â și î corespund aceluiași sunet, întrebându-se după următoarele reguli:

- a. î se scrie întotdeauna la începutul și la sfârșitul nemijlocit al cuvântului: îl îmbrățișez, împărat, înger, își, îți, amărî, coborî, hotărî, târî, urî ... ;
- b. tot cu î scriem și în corpul cuvintelor, când, prin compunere, î de la mijlocul cuvintelor ajunge medial: neîmpăcat, neîndurat, neînsemnat, preaînălțat, preaîntâmpinat.
Vom scrie într-însul, dar dânsul;
- c. în toate celelalte cazuri se scrie, în corpul cuvintelor, â: bând, când, făcând, gât, mormânt, râu, român, sfânt, vânt ...

Gramatica academică a limbii române (...)

Gabriela Pană Dindelegan

Ce este nou în DOOM (...)

Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române

(Ediția a II-a revăzută și adăugită)

Punctuația limbii române. I. Ghilimelele

Punctuația limbii române, ca și ortografia în sens restrâns, este reglementată de Academia Română.

Ea nu face însă obiectul noii ediții a Dicționarului ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române, ediția a II-a (DOOM2), 2005, ci este reglementată în continuare oficial prin Îndreptarul ortografic, ortoepic și de punctuația, ediția a V-a, 1995, apărut sub egida Academiei Române (de remarcat că Îndreptarul nu mai trebuie respectat sub primele două aspecte incluse în titlul său, față de care DOOM2 a adus unele modificări).

În ce privește ghilimelele sau semnele citării, în Îndreptar, § 268 (p. 79), se indică singura formă admisă pentru ghilimelele românești: „...” (numită, familiar, forma „99...99”). La acestea se adaugă ghilimelele «» (zise și „franțuzești”) - care se folosesc, în general, în scrisul românesc pentru a marca un pasaj care se dorește a fi pus între ghilimele în cadrul unui enunț mai mare plasat între ghilimelele românești.

Absența acestor semne de pe tastatura obișnuită a calculatoarelor - care respectă uzul altor limbi, de cele mai multe ori al englezei - nu trebuie să ducă la înlocuirea ghilimelelor românești cu variante străine și cu atât mai puțin cu forme hibride.

Ghilimelele românești pot fi introduse în text, în programul Word, prin comenzile Insert, Symbols sau prin comanda Alt urmată de codul semnului respectiv. Pentru mai multă ușurință, ele se pot adăuga pe bara de unelte. Noul standard pentru tastatura românească, în curs de adoptare, prevede plasarea acestor semne pe tastatură și presupune respectarea de către fabricanți a acestei norme. Până la impunerea ei trebuie să se recurgă în continuare la soluțiile de mai sus.

Ghilimelele pot părea un aspect minor; cu atât mai mult, dacă ar fi așa, nu există motive pentru a nu respecta reglementările simple care le privesc și care respectă tradiția scrisului românesc.

În cel mai rău caz, s-ar putea accepta și folosirea altor forme, cu condiția, cel puțin, să nu se recurgă la combinații hibride (precum „...’ etc.) și să se procedeze consecvent în cadrul aceluși text.

Sursă:

http://www.acad.ro/alteInfo/pag_gramaticaLR.htm